

## ΧΡΟΝΟΙ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

*Ιάκωβος Ζωρζής*

Την Ελληνιστική περίοδο (325-50 π.Χ.) ακολούθησε στη συνέχεια η ρωμαϊκή περίοδος 50π.Χ.-330μ.Χ. Οι Ρωμαίοι κατέλαβαν αναίμακτα και χωρίς στρατιωτικές δυνάμεις την Κύπρο το 58 π.Χ. την αποστολή αυτή είχε αναλάβει με επιτυχία ο Μάρκο Πόρκιο Κάτωνας. Η δικαιολογία που προβλήθηκε για την κατάληψη του νησιού ήταν ότι η Κύπρος υπέθαλπε και υποβοηθούσε την πειρατεία. Ο ηγεμόνας της Κύπρου που ήταν τότε ο Πτολεμαίος δεν πρόβαλε καμιά αντίσταση κατά των Ρωμαίων απεσταλμένων. Όταν όμως δεν του πρότειναν το αξίωμα του αρχιερέα μαζί με τα ωφελήματα που συνεπαγόταν προτίμησε να αυτοκτονήσει.

Οι Ρωμαίοι ενδιαφέρονταν για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τα προϊόντα της. Ήταν ένας τόπος εύφορος όπως σημειώνει ο Στράβωνας που ζούσε αυτή την εποχή, παρήγε κρασί, λάδι, ήταν αυτάρκης σε σιτηρά, τα δε μεταλλεία του χαλκού εξακολουθούσαν να είναι αρκετά πλούσια. Η ρωμαϊκή διοίκηση υπήρξε πολύ σκληρή και η εκμετάλλευση του νησιού από τους Ρωμαίους ήταν άγρια.

Η λατρεία των ελληνικών Θεοτήτων εξακολουθούσε να ακμάζει ιδιαίτερα της Αφροδίτης. Η κολακεία την οποία οι Κύπριοι επέδειξαν προς τους Πτολεμαίους τους οποίους και ανακήρυσσαν ως θεούς επαναλήφθηκε και για μερικούς Ρωμαίους αυτοκράτορες.

Οι πόλεις ήταν κοσμημένες με θέατρα ωδεία, στάδια, ιπποδρόμους, αγορές, γυμνάσια, ναούς και άλλα λαμπρά οικοδομή-

ματα. Στην ύπαιθρο τα πράγματα ήταν χειρότερα και οι κάτοικοι ταλαιπωρούνταν στα χωράφια και ιδρωκοπούσαν στα μεταλλεία.

Η Πάφος ήταν η πρωτεύουσα, αλλά η Σαλαμίνα κατείχε τα πρωτεία στον Πολιτιστικό τομέα με το θέατρο της Χωρητικότητας 15,000 θεατών. Το Γυμνάσιο της ήταν από τα δυο μεγαλύτερα της Ανατολικής Μεσογείου.

Τα χρόνια της ρωμαϊκής εξουσίας, έμελλε να αλλάξουν το χαρακτήρα της νήσου με την διάδοση του χριστιανισμού. Το μήνυμα της νέας θρησκείας είχε εισαχθεί στο νησί όπου στις διάφορες πόλεις του υπήρχαν ισχυρές παροικίες Εβραίων. Τη νέα θρησκεία καθιέρωσαν με τις περιόδους τους στην Κύπρο κατά τα μέσα του 1ου μ.Χ. αιώνα οι απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας συνοδευόμενοι και από τον Ευαγγελιστή Μάρκο. Ιδιαίτερα ο Βαρνάβας θεωρείται και τιμάται ως ο ιδρυτής της εκκλησίας της Κύπρου και ως ο Πρώτος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου. Γι αυτό και η Κυπριακή Εκκλησία αναφέρεται και ως εκκλησία του Αποστόλου Βαρνάβα, ο δε αρχιεπισκοπικός θρόνος του Αποστόλου Βαρνάβα.

Ο Βαρνάβας ήταν ένας από τους πιο σημαντικούς αποστόλους και κατά την αρχαία παράδοση ήταν ο κορυφαίος των εβδομήκοντα. Καταγόταν από εύπορη εβραϊκή οικογένεια της Κύπρου.

Το αρχικό του όνομα ήταν Ιωσής (πράξεις των Αποστόλων 4.36) ή Ιωσήφ

(αγ. Επικάνιος, κατά Αιρέσεων Α30:25) μετονομάστηκε δε σε Βαρνάβα, γιατί είχε συνδράμει οικονομικά το έργο των αποστόλων, όνομα που σημαίνει υιός Παρακλήσεως (παρηγορίας)(πράξεις 4.36)από τις λέξεις (Βάρ=υιός)και νεβουά =προφητεία, παράκλησις, παρηγοριά.

Όπως συνάγεται από εκκλησιαστικά κείμενα ο Βαρνάβας ήταν Κύπριος αλλά καταγόταν από το γένος Λευϊ από το οποίο καταγόταν και ο Απόστολος Παύλος ο οποίος ήταν από την Ταρσό. Από τη φυλή Λευϊ καταγόταν και οι προφύτες Μωϋσής και Ααρών. Η οικογένεια Βαρνάβα καταγόταν από τον προφήτη Σαμουήλ και είχε έρθει από πολλά χρόνια πριν στην Κύπρο λόγω των πολέμων. Διατηρούσε αγρόκτημα στα Ιεροσόλυμα το οποίο πουλήθηκε αργότερα από το Βαρνάβα και τα χρήματα δόθηκαν στους Αποστόλους για να συνεχίσουν το έργο τους για την εξάπλωση του Χριστιανισμού.

Εις τα Ιεροσόλυμα είδε το Χριστό ο Βαρνάβας να κάνει θαύματα και τότε έπεσε στα πόδια του και ζήτησε την ευλογία του. Ο Αλέξανδρος μοναχός στο εγκώμιο προς Βαρνάβα αναφέρει ότι αυτός μετάδωσε την πίστη του στην θεία του Μαρία, μητέρα του Ιωάννου (Μάρκου). Στο σπίτι της Μαρίας αυτής, μητέρας Μάρκου συνέβησαν σημαντικά γεγονότα του Ευαγγελίου όπως ο μυστικός δείπνος και η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος.

Το αποστολικό έργο του Βαρνάβα αρχίζει με το λιθοβολισμό και το θάνατο του πρωτομάρτυρα Στεφάνου. Η πρώτη αποστολή που του ανατέθηκε ήταν να πάει στην Αντιόχεια για διαπίστωση αν πράγματι μερικοί Κύπριοι και Κυρηνάιοι είχαν κηρύξει για πρώτη φορά το χριστιανισμό σε Έλληνες.

Ο Βαρνάβας συνάντησε τον Παύλο στην Ταρσό και τον πήρε μαζί του στην Αντιόχεια και έπεισε τους Αποστόλους να τον δεκτούν εγκαταλείποντας την καψυποψία τους από την προγενέστερη αντιχριστιανική του δράση.

Από την Αντιόχεια Παύλος και Βαρνάβας, οι δυο απόστολοι ήρθαν στην Κύπρο περιόδευσαν το νησί από Σαλαμίνα μέχρι και την Πάφο, κηρύττοντας σε Έλληνες και Ιουδαίους. Αργότερα ίδρυσαν χριστιανικές κοινότητες στην Παμφυλία (Αττάλεια) και άλλα μέρη της Μικράς Ασίας.

Αργότερα θα γυρίσει το νησί με την Περιοδεία που έκαμε, μαζί με τον Μάρκο τον Ευαγγελιστή αυτή δε θα είναι και η τελευταία του επίσκεψη.

Στην Πάφο ο Απόστολος Παύλος είχε κάμει ένα θαύμα τυφλώνοντας ένα ψευδοπροφήτη με αποτέλεσμα να δεκτεί ανεπιφύλακτα την χριστιανική θρησκεία ο Ρωμαίος ανθύπατος Σέργιος Παύλος. Έτσι η Κύπρος είναι η πρώτη χώρα που κυβερνήθηκε από Χριστιανό. Η παράδοση λέει ότι ο Απ. Παύλος έχει υποστεί το μαρτύριο των σαράντα παρά ένα ραβδισμών.

Γύρω στο 51 μ.Χ. σημειώθηκε ο μαρτυρικός θάνατος του Απ. Βαρνάβα στην Σαλαμίνα. Ο Βαρνήσιος μάγος ψευδοπροφήτης που είχε τυφλωθεί από τον Απόστολο Παύλο στην Πάφο, αλλά κατόπι το θεράπευσε, ξεσήκωσε τους Ιουδαίους και συνέλαβαν τον Απόστολο. Τον έδεσαν με σχοινί από τον λαιμό και αφού τον έσυραν από την συναγωγή προς τον Ιππόδρομο της πόλης τον έβγαλαν έξω από τα τείχη και το θανάτωσαν.

Σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση τον τάφο του Αποστόλου Βαρνά-